

Bruxelles, den 3.12.2012
COM(2012) 721 final

2012/0340 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om tilgængeligheden af offentlige organers websteder

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2012) 401 final}

{SWD(2012) 402 final}

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Denne begrundelse har til formål at give en mere detaljeret præsentation af et nyt direktivforslag, der sigter mod en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om tilgængeligheden af offentlige organers websteder.

Formålet med direktivet er at støtte medlemsstaterne i gennemførelsen af deres nationale forpligtelser vedrørende webtilgængelighed og deres forpligtelser i medfør af FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, for så vidt angår offentlige organers websteder.

Webtilgængelighed har at gøre med de principper og teknikker, man skal tage højde for, når man udvikler websteder, for at gøre deres indhold tilgængeligt for alle brugere, særligt brugere med handicap¹.

1.1. Forslagets målsætninger og baggrund

I 2009 talte markedet for webudvikling omkring 175 000 virksomheder i EU's 27 medlemsstater. Det beskæftigede omkring 1 million mennesker og omsætningen lå på 144 mia. EUR².

Det europæiske marked for produkter og tjenesteydelser, der har med webtilgængelighed at gøre, anslås at være 2 mia. EUR værd. Markedet rummer et betydeligt vækstpotentiale, eftersom færre end 10 % af webstederne er tilgængelige. Antallet af borgere med funktionsnedsættelser eller handicap (15 % af EU's befolkning i den arbejdsdygtige alder eller 80 mio. mennesker) kan stige markant i takt med, at EU's befolkning ældes.

Webtilgængelighed er af stor vigtighed for offentlige organer, da tilgængelige websteder bidrager til at udvide organernes rækkevidde og hjælpe dem med at leve op til deres offentlige ansvar. Antallet af websteder, der tilbyder tjenesteydelser inden for elektronisk forvaltning (ca. 380 500 i EU) og offentlige websteder (over 761 000 i EU) vokser hurtigt. De fleste medlemsstater har allerede enten vedtaget lovgivning eller iværksat andre foranstaltninger vedrørende webtilgængelighed, men der er store forskelle mellem disse love og foranstaltninger.

Disse ikke-harmoniserede nationale tilgange til webtilgængelighed skaber barrierer på det indre marked. Udbydere, der driver virksomhed på tværs af grænserne, konfronteres med ekstra produktionsomkostninger. Konkurrencen, konkurrencedygtigheden og den økonomiske vækst

¹ Ifølge FN's Konvention om rettigheder for personer med handicap omfatter mennesker med handicap personer med en langvarig fysisk, mental, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse, som i samspil med forskellige barrierer kan hæmme dem i fuldt og effektivt at deltage i samfundslivet på lige fod med andre.

² Markedet for webudvikling beregnes som summen af de økonomiske aktiviteter i kategorierne computerprogrammeringsaktiviteter og webportaler, hhv. kategori J6201 og J6312 i NACE rev. 2. Kilde: Eurostat, Annual detailed enterprise statistics for services (NACE Rev.2 H-N and S95), online data code sbs_na_1a_se_r2).

bliver hæmmet, fordi virksomhederne, især de små og mellemstore virksomheder, mangler viden og kapacitet til at håndtere alle specifikationer og procedurerne.

Nationale myndigheder og erhvervsaktører står i en usikker situation, når de skal vælge, hvilke webtilgængelighedsspecifikationer der skal anvendes til eventuelle grænseoverskridende tjenesteydelser, og hvad der er den mest hensigtsmæssige politiske ramme for webtilgængelighed.

Der foreslås en harmonisering på EU-plan af de nationale foranstaltninger for den offentlige sektor som en forudsætning for, at der kan rettes op på opsplitningen og manglen på tillid til markedet for webtilgængelighed.

Dette direktiv er rettet mod offentlige organers websteder, da offentlige organer tilbyder information og tjenesteydelser, der er af yderste vigtighed for borgerne, og alene de offentlige udgifter kan skabe et sikkert marked af betydelig størrelse for webudviklere.

Omkostningerne for administrationerne i forbindelse med overholdelse af direktivet er blevet vurderet, og det konkluderes, at fordelene opvejer omkostningerne.

Eftersom webudviklerne opmuntres til at opnå stordriftsfordele, vil dette tiltag bidrage til at skabe en meget høj grad af afsmitning, i første omgang på alle andre offentlige organers websteder.

Harmonisering vil føre til bedre markedsforhold, flere arbejdspladser, billigere webtilgængelighed og flere tilgængelige websteder. Således vil både myndigheder, virksomheder og borgere stå som vindere.

1.2. Teknisk baggrund

Interessenter verden over anvender i dag i vid udstrækning metoder baseret på succeskriterierne og kravene vedrørende overholdelsesniveau AA i retningslinjerne for tilgængeligt webindhold, version 2.0 (WCAG 2.0), der er udgivet af World Wide Web Consortium (W3C)³

En europæisk standard, der omfatter webtilgængelighed i overensstemmelse med WCAG 2.0 (herunder brug på niveau AA og tilhørende metoder til vurdering af overholdelsen) er under udvikling på grundlag af Kommissionens mandat M/376 til de europæiske standardiseringsorganisationer CEN, CENELEC og ETSI. Resultaterne af dette arbejde bør danne grundlag for en harmoniseret standard, hvis anvendelse giver formodning om overensstemmelse med de krav om webtilgængelighed, der fastlægges i dette direktiv.

Den Internationale Standardiseringsorganisation og Den Internationale Elektrotekniske Kommission (IEC) har vedtaget den internationale standard ISO/IEC 40500:2012⁴ om webtilgængelighed. ISO/IEC 40500:2012 er identisk med de oprindelige WCAG 2.0-retningslinjer.

³ Kilde: <http://www.w3.org/WAI/>

⁴ http://www.iso.org/iso/iso_catalogue/catalogue_tc/catalogue_detail.htm?csnumber=58625

1.3. Politisk baggrund

Der er adskillige politiske initiativer på europæisk niveau vedrørende webtilgængelighed: Den europæiske handicapstrategi 2010-2020 (ikt-tilgængelighed), handlingsplanen for e-forvaltning 2011-2015 (inklusive og tilgængelige e-forvaltningstjenester), den digitale dagsorden for Europa (ifølge Kommissionens forslag skal den offentlige sektors websteder være fuldt tilgængelige, når vi når 2015). EU's finansieringsprogrammer (RP7, rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation) støtter forskning og udvikling inden for webtilgængelighedsløsninger. Webtilgængeligheden vil også blive styrket ved revisionen af direktiverne om offentlige indkøb.

1.4. Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

Artikel 9 i De Forenede Nationers konvention om rettigheder for personer med handicap⁵ forpligter medlemsstaterne og EU til at træffe passende foranstaltninger til at sikre, at personer med handicap på lige fod med andre har adgang til bl.a. informations- og kommunikationsteknologi, herunder internettet. Dette direktiv skal sikre, at den harmoniserede standard for webtilgængelighed, som bør baseres på resultatet af Kommissionens mandat M/376⁶, også anvendes i praksis.

Nedenstående forslag omfatter kun de webbaserede onlinetjenester, der tilbydes af offentlige organer.

Forslaget indgår i et samspil med den europæiske lov om tilgængelighed⁷, der for øjeblikket er under forberedelse, og som vedrører tilgængeligheden af varer og tjenesteydelser, herunder ict. Ved at fokusere på den private sektor vil den europæiske lov om tilgængelighed - med forbehold af resultatet af den igangværende konsekvensanalyse - fremme gennemførelsen af den digitale dagsordens mål om fuld webtilgængelighed ved også at sikre, at websteder i den private sektor, der tilbyder grundlæggende tjenesteydelser til borgerne, bliver tilgængelige. Disse websteder tilbyder information og interaktion, f.eks. vedrørende indgåelse af kontrakter, reservering, fakturering og betaling samt adgang til support.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

2.1. Høringer af interesserede parter

Der er gennemført en række offentlige høringer og undersøgelser, rettet mod medlemsstaterne, sektoren og civilsamfundet, for at indkredse problemerne og behovene:

- Benchmarkingundersøgelse 2010-2011: "Monitoring e-accessibility"⁸.

⁵ <http://www.un.org/disabilities/default.asp?id=150>

⁶ <http://www.mandate376.eu/>

⁷ http://ec.europa.eu/governance/impact/planned_ia/docs/2012_just_025_european_accessibility_act_en.pdf

⁸ Undersøgelsen (SMART 2008/0066), som blev bestilt i 2008, resulterede i 2 årsrapporter i henholdsvis 2010 og 2011.

- Økonomisk vurdering med det formål at forbedre e-tilgængelighedstjenester og -produkter⁹. Workshops om webtilgængelighed (2008)¹⁰.
- Offentlig høring via Kommissionens interaktive internetplatform "Kom til orde i Europa" (2008)¹¹.
- Undersøgelse af webtilgængeligheden i de europæiske lande¹².
- Benchmarkundersøgelse om fremskridtene inden for e-tilgængelighed i Europa (2006 – 2008)¹³.
- Medlemsstaternes ekspertgrupper om e-inddragelse og inklusiv kommunikation¹⁴.
- Fysiske møder og samråd med repræsentanter fra større civilsamfundsorganisationer såsom Det Europæiske Handicapforum og Den Europæiske Blindeunion, AGE and ANEC, softwarevirksomheder og en europæisk brancheforening¹⁵.

2.2. Konsekvensanalyse

Der blev nedsat en styringsgruppe for konsekvensanalysen under ledelse af Generaldirektoratet for Informationssamfundet og Medier med en bred repræsentation af Kommissionens tjenestegrene og afdelinger. Disse omfattede Juridisk Tjeneste, Generalsekretariatet, GD for Kommunikation, GD for Økonomiske og Finansielle Anliggender, GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion, GD for Erhvervs politik, Eurostat, GD for Sundhed og Forbrugere, GD for Informationsteknologi, GD for Det Indre Marked og Tjenesteydelser og GD for Retlige Anliggender. Styringsgruppens opgave var at analysere og drøfte de forskellige aspekter og perspektiver i forslaget.

Svarene på konsekvensanalyseudvalgets anbefalinger er indarbejdet i den endelige udgave af konsekvensanalysen.

⁹ SMART 2009/00-72: http://ec.europa.eu/information_society/activities/einclusion/library/studies/cost_benefit_accessibility/index_en.htm

¹⁰ http://ec.europa.eu/information_society/activities/einclusion/policy/accessibility/web_access/public_consultation/workshop/index_en.htm.

¹¹ http://ec.europa.eu/information_society/activities/einclusion/policy/accessibility/com_2008/index_en.htm

¹² "Web-accessibility in European countries: level of compliance with latest international accessibility specifications, notably WCAG 2.0, and approaches or plans to implement those specifications" (SMART 2008/0068).

http://ec.europa.eu/information_society/activities/einclusion/library/studies/web_access_compliance/index_en.htm

¹³ Benchmarkundersøgelse 2006-2008: "Measuring Progress of eAccessibility in Europe" (MEAC-1). Se Empirica, WRC, RNIB, RNID, eWORX (2007), http://ec.europa.eu/information_society/activities/einclusion/library/studies/meac_study/index_en.htm.

¹⁴ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/groups-supporting-e-inclusion-agenda>

¹⁵ European Information & Communications Technology Industry Association.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

3.1. Retsgrundlag:

Artikel 114, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

3.2. Nærhedsprincippet

Nærhedsprincippet finder anvendelse, for så vidt som forslaget ikke hører under EU's enekompetence.

Målene for dette forslag kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, hvilket skyldes følgende:

Forslaget vedrører tværnationale spørgsmål, som de enkelte medlemsstater ikke kan løse hver for sig. Nationale tiltag kan ikke i tilstrækkelig grad sikre en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes foranstaltninger og en harmoniseret tilgang, hvilket høringerne og undersøgelserne bekræfter.

Forskelle i medlemsstaternes fremgangsmåder skaber begrænsninger og lægger byrder på de virksomheder, der forsøger at interagere på tværs af grænserne. Dette begrænser mulighederne for udvikling af et modent, offentligt marked for webtilgængelighedsprodukter og tjenesteydelser, og det kan hindre bevægeligheden for borgere, der anvender kompenserende teknologier.

Ved at anvende harmoniserede krav og ved at deltage i en samarbejdsordning med det formål at udveksle god praksis, knowhow og løsninger på teknologiske problemer vil man kunne anvende ressourcerne mere effektivt.

3.3. Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, da det kun gælder for en minimumsliste over (typer af) websteder, men giver medlemsstaterne mulighed for at udvide denne liste.

Desuden overlades vigtige gennemførelsesaspekter såsom valget af, hvilken myndighed der skal være ansvarlig for kontrol af overholdelsen, til medlemsstaterne.

3.4. Forslaget

Artikel 1 – Genstand og anvendelsesområde

Direktivet har til formål at sikre en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende tilgængeligheden af offentlige organers websteder ved at fastlægge harmoniserede krav.

Forslaget indeholder de tekniske bestemmelser, ved hjælp af hvilke medlemsstaterne skal sikre tilgængeligheden af indholdet på visse typer af offentlige organers websteder, i det følgende

benævnt "berørte websteder". De typer af websteder, der er tale om, indeholder information og tjenesteydelser, der udbydes af offentlige organer, og som er nødvendige for borgernes deltagelse i økonomien og samfundet og for, at EU's borgere kan udøve deres rettigheder. De forskellige typer websteder er opført i bilaget, baseret på benchmarkingundersøgelsen om e-handel fra 2001¹⁶.

Medlemsstaterne kan beslutte at udvide denne liste over websteder.

Artikel 2 - Definitioner

Direktivet definerer en række udtryk vedrørende websteder, standarder og offentlige organer. Terminologien vedrørende webindhold og brugergrænseflader svarer til den terminologi, der anvendes af W3C i deres webtilgængelighedsinitiativ, og er i overensstemmelse med det udkast til standard, der foreligger som resultat af mandat 376.

Artikel 3 – Krav om webtilgængelighed

Kravene om webtilgængelighed defineres ud fra to kriterier:

- Brugerorientering.
- Markedsorientering og interoperabilitet.

Da kravene kan ændre sig som følge af den teknologiske og samfundsmæssige udvikling, skal Kommissionen have beføjelse til, hvor det er relevant, at vedtage delegerede retsakter for yderligere at specificere de nødvendige harmoniserede krav, der skal sikre de berørte websteders tilgængelighed.

For hurtigt at føre de nuværende politiske tilsagn ud i livet skal ovennævnte bestemmelser anvendes senest fra den 31. december 2015.

Artikel 4 – Harmoniserede standarder og formodning om overensstemmelse

Dette direktiv er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF. Denne forordning udgør retsgrundlaget for, at Kommissionen kan anmode europæiske standardiseringsorganisationer om at udvikle harmoniserede standarder, der skal hjælpe de berørte parter til at skabe formodning om overensstemmelse. Referencen til disse standarder vil blive offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, om relevant med henvisning til de muligheder, der skal tages højde for i anvendelsen af disse standarder.

Det fremgår af en betragtning i direktivet, at det forventes, at der i den europæiske standard, der

¹⁶ http://ec.europa.eu/information_society/eeurope/2002/action_plan/pdf/egovindicators.pdf

kommer ud af mandat 376, og efterfølgende i den harmoniserede standard, der bør bygge på resultatet af dette arbejde, vil blive taget højde for succeskriterierne og kravene til overholdelsesniveau AA som angivet i retningslinjerne for tilgængeligt webindhold, version 2.0 (WCAG 2.0), udgivet af World Wide Web Consortium (W3C). Disse teknologineutrale specifikationer udgør grundlaget for kravene om webtilgængelighed.

Artikel 5 – Europæiske og internationale standarder og formodning om overensstemmelse

Direktivet indeholder en løsning for perioden, indtil der er vedtaget harmoniserede standarder: berørte websteder, der opfylder europæiske standarder eller dele heraf, som Kommissionen ved delegerede retsakter har fastsat som brugbare standarder, formodes af være i overensstemmelse med kravene om webtilgængelighed. Under mandat 376 er der ved at blive udarbejdet en europæisk standard, der dækker webtilgængelighed.

Så længe der endnu ikke er fastsat bestemmelser om europæiske standarder, formodes berørte websteder, som opfylder de dele af ISO/IEC 40500: 2012, der omfatter succeskriterierne og kravene vedrørende overholdelsesniveau AA, at være i overensstemmelse med kravene om webtilgængelighed,.

Artikel 6 – Yderligere foranstaltninger

Der foreslås yderligere foranstaltninger for at bidrage til bevidstgørelse, etablering af samarbejdsordninger og vækst på markedet.

Medlemsstaterne opfordres til at fremme tilgængeligheden af andre offentlige organers websteder end dem, der er direkte berørt af lovgivningen, da dette vil sætte skub i væksten på markedet og skabe webtilgængelighed til gavn for EU's borgere.

Artikel 7 – Overvågning og rapportering

Tilgængeligheden af et websted bør overvåges løbende, i takt med at indholdet ajourføres. Medlemsstaterne anmodes om at overvåge de berørte offentlige organers websteder efter den fremgangsmåde, som Kommissionen fastlægger efter proceduren i direktivet. Denne fremgangsmåde vil omfatte procedurer og tekniske vurderingstilgange fra den harmoniserede standard, hvor dette er relevant, og hvor en sådan findes, og den vil blive offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Medlemsstaterne får frie hænder til at iværksætte en passende ordning for en sådan kontrol, idet de udpeger de myndigheder, der skal være ansvarlige for kontrollen.

Medlemsstaterne skal rapportere om resultaterne af overvågningen på årsbasis. Rapporterne skal også omfatte en eventuel udvidelse af listen over typer af berørte websteder og yderligere foranstaltninger, der er blevet iværksat i medfør af artikel 6.

Ordningerne vedrørende medlemsstaternes rapportering til Kommissionen fastlægges efter proceduren i dette direktiv.

Artikel 8 - Udøvelse af de delegerede beføjelser

Direktivet indeholder bestemmelser vedrørende anvendelse af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, (TEUF), der giver lovgiveren mulighed for at delegere beføjelser til Kommissionen til at vedtage almenlydige ikke-lovgivningsmæssige retsakter, der udbygger eller ændrer visse ikke-væsentlige bestemmelser i en lovgivningsmæssig retsakt. Denne procedure vil kunne anvendes med henblik på yderligere at specificere de krav om webtilgængelighed, der anført i direktivets artikel 3, og til at fastsætte, hvilke europæiske standarder eller dele heraf der giver formodning om overensstemmelse med kravene om webtilgængelighed for de berørte websteder, der opfylder dem.

Artikel 9 - Udvalg

Kommissionen bistås af et udvalg i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011. Der henvises til både rådgivnings- og undersøgelsesproceduren, der anvendes i overensstemmelse med artiklerne i dette direktiv.

Artikel 10 – Gennemførelse i national ret

Direktivet fastsætter en ikrafttrædelsesdato for de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv: senest den 30. juni 2014.

Artikel 11 - Nyvurdering

Direktivets anvendelse tages op til vurdering inden for tre år efter dets ikrafttræden.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Direktivet har ingen budgetmæssige konsekvenser for EU's budget.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om tilgængeligheden af offentlige organers websteder

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁷,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹⁸,

efter den almindelige lovgivningsprocedure og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Udviklingen hen imod et digitalt samfund giver brugerne nye muligheder for at få adgang til information og tjenesteydelser. Udbydere af information og tjenesteydelser, herunder offentlige organer, benytter sig i stigende grad af internettet til at frembringe, indsamle og formidle en bred vifte af oplysninger og tjenesteydelser online, som er af yderste vigtighed for offentligheden.
- (2) Webtilgængelighed har at gøre med de principper og teknikker, man skal tage højde for, når man udvikler websteder, for at gøre deres indhold tilgængeligt for alle brugere, særligt brugere med funktionsnedsættelser, herunder personer med handicap. Websteders indhold omfatter både tekstlig og ikke-tekstlig information, og også download af formularer og interaktion, f.eks. udfyldning af digitale formularer, autentifikation og transaktioner såsom sagsbehandling og betalinger.

¹⁷ EUT C 110 af 26.9.2006 s. 26, (KOM)2005 425 endelig.

¹⁸ EUT C 9 af 11.1.2012, s. 65-70.

- (3) I handlingsplanen for e-forvaltning 2011-2015¹⁹ opfordrer Kommissionen til, at der udvikles e-forvaltningstjenester, der sikrer inklusion og tilgængelighed.
- (4) Ifølge Kommissionens meddelelse om en digital dagsorden for Europa²⁰ bør den offentlige sektors websteder være tilgængelige, når vi når 2015.
- (5) Rammeprogrammet for forskning, teknologisk udvikling og demonstration²¹ og rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation²² støtter forskning og udvikling inden for teknologiske løsninger på tilgængelighedsproblemer.
- (6) Ved at ratificere De Forenede Nationers konvention om rettigheder for personer med handicap (i det følgende benævnt "FN-konventionen") har flertallet af medlemsstaterne og Unionen ved konventionens indgåelse forpligtet sig til at sikre, at personer med handicap på lige fod med andre har adgang til bl.a. informations- og kommunikationsteknologi, og til at træffe passende foranstaltninger til at fremme adgangen for personer med handicap til nye informations- og kommunikationsteknologier og -systemer, herunder internettet.
- (7) Den europæiske handicapstrategi 2010-2020²³ bygger på FN-konventionen og indeholder tiltag inden for en række højt prioriterede områder, herunder webtilgængelighed med det formål at "sikre tilgængelighed i forbindelse med varer, tjenester, herunder offentlige tjenester, og hjælpemidler for handicappede".
- (8) Rådets forordning (EF) nr. 1081/2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden²⁴ indeholder bestemmelser om ikt-tilgængelighed. De vedrører dog ikke specifikt webtilgængelighed.
- (9) Det hurtigtvoksende webtilgængelighedsmarked omfatter en række økonomiske aktører såsom udviklere af websteder og softwareværktøjer til udvikling, vedligeholdelse og test af websider, udviklere af brugeragenter, herunder browsere og tilhørende kompenserende teknologier, og udbydere af certificeringstjenester og kurser.
- (10) Adskillige medlemsstater har vedtaget foranstaltninger baseret på internationalt udbredte retningslinjer for udvikling af tilgængelige websteder, men ofte henviser anvisningerne til forskellige versioner eller overholdelsesniveauer i retningslinjerne, eller der er indført tekniske varianter på nationalt plan.
- (11) Udbyderne af webtilgængelighed omfatter en lang række små og mellemstore virksomheder (SMV). Disse udbydere, og særligt de små og mellemstore virksomheder, afskrækkes fra at drive virksomhed uden for deres hjemmemarked. På grund af forskelle i

¹⁹ KOM(2010) 743 endelig – Ikke offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende.

²⁰ KOM(2010) 245 endelig/2.

²¹ EUT L 412 af 30.12.2006, s. 1-43.

²² EUT L 310 af 9.11.2006, s. 15-40.

²³ KOM(2010) 636 endelig – ikke offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende.

²⁴ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25.

regler og specifikationer vedrørende webtilgængelighed hæmmes deres vækst og konkurrenceevne af de ekstra omkostninger, der er forbundet med udvikling og markedsføring af produkter og tjenesteydelser vedrørende webtilgængelighed på tværs af grænserne.

- (12) Indkøbere af websteder og dermed forbundne produkter og tjenesteydelser oplever høje priser på ydelserne, eller de er afhængige af en enkelt udbyder på grund af begrænset konkurrence. Leverandørerne vælger ofte varianter af leverandørspecifikke "standarder", hvilket hæmmer mulighederne for interoperabilitet mellem brugeragenter og adgang til webindhold overalt i EU. Uensartede regler i medlemsstaterne reducerer de fordele, man kunne drage ved at dele erfaringer med nationale og internationale fagfæller som reaktion på den samfundsmæssige og teknologiske udvikling.
- (13) For at afhjælpe opsplittningen er det nødvendigt at sikre en indbyrdes tilnærmelse af de nationale foranstaltninger på EU-plan på grundlag af en aftale om tilgængelighedskrav til offentlige organers websteder. Dette vil mindske usikkerheden blandt webudviklerne og fremme interoperabiliteten. Ved at anvende tilgængelighedskrav, der er teknologineutrale, undgår man at hæmme innovationen og vil måske endda stimulere den.
- (14) En harmoniseret tilgang vil også gøre det muligt for EU's offentlige organer og virksomheder at opnå økonomiske og sociale fordele ved, at onlinetjenesterne når ud til flere borgere og kunder. Dette burde styrke det indre markeds potentiale inden for webtilgængelighedsprodukter og -tjenesteydelser. Den deraf følgende vækst på markedet burde gøre det muligt for virksomhederne at bidrage til økonomisk vækst og jobskabelse i EU. Ved at styrke det indre marked vil man gøre det mere attraktivt at investere i EU. Det offentlige vil nyde godt af billigere webtilgængelighed.
- (15) Borgerne vil få adgang til en bredere vifte af offentlige onlinetjenester, og de vil modtage information og tjenesteydelser, der gør det nemmere for dem at udøve deres rettigheder i hele EU, særlig retten til at færdes og opholde sig frit på Unionens område samt deres etableringsfrihed og ret til fri udveksling af tjenesteydelser.
- (16) Kravene om webtilgængelighed i dette direktiv er teknologineutrale. De angiver kun, hvilke grundlæggende funktioner der skal være til stede, for at brugerne kan opfatte, bruge og forstå et websted og dets indhold. De fastlægger ikke, hvordan dette skal opnås, eller hvilken teknologi der bør anvendes til bestemte websteder, onlineinformationer eller applikationer. Dermed står de ikke i vejen for innovation.
- (17) Interoperabilitet i forbindelse med webtilgængelighed bør baseres på almindeligt vedtagne og anvendte specifikationer, der sikrer størst mulig kompatibilitet mellem webindholdet og nuværende og fremtidige brugeragenter og kompenserende teknologier. Mere specifikt bør webindholdet forsyne brugeragenterne med en fælles intern kodning af naturligt sprog, strukturer, relationer og sekvenser samt data i eventuelle indlejrede brugergrænsefladekomponenter. Interoperabilitet er således til gavn for brugerne, idet de kan anvende deres brugeragenter til at tilgå websteder overalt: de vil muligvis også få flere valgmuligheder og lavere priser i hele EU. Interoperabilitet vil ligeledes gavne udbydere og indkøbere af produkter og tjenesteydelser til fremme af webtilgængelighed.

- (18) Som understreget i den digitale dagsorden for Europa bør de offentlige myndigheder medvirke til at stimulere markederne for onlineindhold. Dette kan de blandt andet gøre ved at stille den offentlige sektors informationer til rådighed på åbne, effektive og ikke-diskriminerende vilkår. Dermed skabes der en vigtig kilde til potentiel vækst i innovative onlinetjenester.
- (19) Direktivet bør have som mål at sikre, at visse typer websteder, der tilhører offentlige organer, og som er vigtige for offentligheden, opfylder fælles krav om tilgængelighed. Disse typer blev indkredset i benchmarkundersøgelsen om e-forvaltning i 2001²⁵ og har dannet grundlag for listen i bilaget.
- (20) Dette direktiv fastsætter krav om webtilgængelighed for visse typer af websteder, der tilhører offentlige organer. For at gøre det lettere for de berørte websteder at opfylde disse krav er det nødvendigt at gøre en formodning om overensstemmelse gældende for berørte websteder, som opfylder harmoniserede standarder, der er udarbejdet og offentliggjort i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF, og som har til formål at udtrykke detaljerede tekniske specifikationer for disse krav. I medfør af denne forordning har medlemsstaterne og Europa-Parlamentet mulighed for at gøre indsigelse mod harmoniserede standarder, som efter deres opfattelse ikke fuldt ud opfylder de webtilgængelighedskrav, der fastsættes i nærværende direktiv.
- (21) Kommissionen har allerede udstedt et mandat, M/376²⁶, til de europæiske standardiseringsorganisationer om at udarbejde en europæisk standard, der fastlægger krav om funktionsmæssig tilgængelighed for ikt-produkter og -tjenesteydelser, herunder webindhold, og som kan bruges i forbindelse med offentlige indkøb samt til andre formål, herunder indkøb i den private sektor. I dette øjemed skal de europæiske standardiseringsorganisationer arbejde tæt sammen med de relevante fora for industristandarder og konsortier, herunder World Wide Web Consortium (W3C/WAI). Resultatet af dette arbejde bør danne grundlag for en harmoniseret standard, der giver formodning om overensstemmelse med kravene om webtilgængelighed i dette direktiv.
- (22) Indtil der er offentliggjort en reference til en sådan harmoniseret standard eller dele heraf, bør der gælde en formodning om overensstemmelse med kravene om webtilgængelighed for de berørte websteder, der opfylder de europæiske standarder eller dele heraf, som Kommissionen ved delegerede retsakter har fastsat som brugbare standarder. Det kunne for eksempel være den europæiske standard, der vedtages på grundlag af mandat M/376.
- (23) I mangel af en sådan europæisk standard bør der gælde en formodning om overensstemmelse med kravene om webtilgængelighed for de berørte websteder, der

²⁵ http://ec.europa.eu/information_society/eeurope/2002/action_plan/pdf/egovindicators.pdf

²⁶ <http://www.mandate376.eu/>

opfylder de dele af den internationale standard ISO/IEC 40500:2012, der omfatter succeskriterierne og kravene vedrørende overholdelsesniveau AA. Den internationale standard ISO/IEC 40500:2012 er identisk med de oprindelige retningslinjer for tilgængeligt webindhold, WCAG 2.0. Det er alment anerkendt blandt de berørte parter både på internationalt og europæisk plan, at de succeskriterier og krav vedrørende overholdelsesniveau AA, der er fastsat for websider i W3W's retningslinjer for tilgængeligt webindhold, version 2.0 (WCAG 2.0), danner grundlag for fyldestgørende specifikationer for webtilgængelighed. Dette understreges også i Rådets konklusioner om et tilgængeligt informationsfund²⁷.

- (24) Overensstemmelsen med kravene om webtilgængelighed bør overvåges løbende fra den første udvikling af et offentligt organs websted til alle efterfølgende ajourføringer af webstedets indhold. Der bør fastlægges en harmoniseret fremgangsmåde for, hvordan medlemsstaterne på en ensartet måde kontrollerer webstedernes overensstemmelse med kravene om webtilgængelighed, hvordan de indsamler repræsentative eksempler, og hvor hyppigt de skal udføre kontrol. Medlemsstaterne bør hvert år aflægge rapport om resultatet af overvågningen og mere generelt om, hvilke foranstaltninger de har truffet til gennemførelse af direktivet.
- (25) Hvis der skabes et indre marked med ensartede vilkår, burde webudviklerne støde på færre hindringer, og myndighederne og andre, der køber webtilgængelighedsprodukter og -tjenesteydelser, burde få lavere omkostninger.
- (26) For at sikre, at de berørte websteder gøres tilgængelige i overensstemmelse med kravene om webtilgængelighed i dette direktiv, bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med henblik på at uddybe kravene om webtilgængelighed, hvis dette viser sig hensigtsmæssigt, og at fastsætte, hvilke europæiske standarder eller dele heraf der i mangel af harmoniserede standarder giver formodning om overensstemmelse med kravene om webtilgængelighed for de berørte websteder, der opfylder disse standarder eller dele heraf. Det er særlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (27) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af de relevante bestemmelser i dette direktiv bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Undersøgelingsproceduren bør anvendes til at fastlægge den fremgangsmåde, som medlemsstaterne bør benytte til overvågning af, om webstederne opfylder kravene. Rådgivningsproceduren bør anvendes til at fastlægge de nærmere bestemmelser om medlemsstaternes rapportering af resultatet af denne overvågning til Kommissionen. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om

²⁷ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/trans/107014.pdf

de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser.

- (28) Målet for dette direktiv, nemlig etableringen af et harmoniseret marked med henblik på at fremme tilgængeligheden af offentlige organers websteder, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, da det kræver harmonisering af forskellige regler, der på nuværende tidspunkt findes i de forskellige medlemsstaters retssystemer, og kan derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Dette direktiv har til formål at sikre en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende tilgængeligheden af offentlige organers websteder for alle brugere, særligt brugere med funktionsnedsættelser, herunder personer med handicap.
2. Det fastlægger regler, efter hvilke medlemsstaterne skal sikre, at indholdet af visse typer websteder, der tilhører offentlige organer, gøres tilgængeligt; de typer websteder, der er berørt af direktivet, er fastlagt i bilaget.
3. Medlemsstaterne kan vælge at anvende direktivet på andre typer af offentlige organers websteder end dem, der henvises til i stk. 2.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) "berørte websteder": de websteder, der er omtalt i artikel 1, stk. 2.
- 2) "webstedsindhold": oplysninger, der formidles til brugeren ved hjælp af en brugeragent, herunder kode og opmærkning, der fastlægger indholdets struktur, hvordan det præsenteres, og mulighederne for interaktion.

- 3) "brugeragent": enhver form for software, der henter og præsenterer webindhold for brugerne, herunder webbrowsere, medieafspillere, plug-ins og andre programmer, der gør det muligt at hente, præsentere og interagere med webindhold.
- 4) "standard": en teknisk specifikation, der er vedtaget af et anerkendt standardiseringsorgan, til gentagen eller konstant anvendelse, men hvis overholdelse ikke er obligatorisk, jf. definitionen i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1025/2012
- 5) "international standard": en standard, der er vedtaget af et internationalt standardiseringsorgan, jf. definitionen i artikel 2, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1025/2012
- 6) "europæisk standard": en standard, der er vedtaget af et europæisk standardiseringsorgan, jf. definitionen i artikel 2, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 1025/2012
- 7) "harmoniseret standard": en europæisk standard, der er vedtaget på grundlag af en anmodning fra Kommissionen med henblik på gennemførelse af EU's harmoniseringslovgivning, jf. definitionen i artikel 2, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1025/2012
- 8) "offentligt organ": staten, regionale eller lokale myndigheder, offentligretlige organer som defineret i artikel 1, stk. 9, i direktiv 2004/18/EF og sammenslutninger af en eller flere af sådanne myndigheder eller offentligretlige organer.

Artikel 3

Krav om webtilgængelighed

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de berørte websteder gøres tilgængelige
 - a) på en ensartet måde, der sikrer, at brugerne kan opfatte, bruge og forstå indholdet, og som gør det muligt at tilpasse præsentationen af indholdet og interaktionsformen, om nødvendigt ved hjælp af en tilgængelig alternativ elektronisk løsning
 - b) på en måde, der fremmer interoperabilitet med en bred vifte af brugeragenter og kompenserende teknologier på EU-plan og internationalt plan.
2. Medlemsstaterne anvender bestemmelserne i stk. 1 senest fra den 31. december 2015.
3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 8 med henblik på uddybning af kravene om webtilgængelighed, jf. stk. 1, hvor dette er hensigtsmæssigt

Artikel 4

Formodning om overensstemmelse med harmoniserede standarder

Berørte websteder, der opfylder harmoniserede standarder er dele heraf, hvis referencer er fastsat og offentliggjort af Kommissionen i *Den Europæiske Unions Tidende* i henhold til forordning (EU) nr. 1025/2012, formodes at være i overensstemmelse med de krav om webtilgængelighed, jf. artikel 3, der er omfattet af de pågældende standarder eller dele heraf.

Artikel 5

Formodning om overensstemmelse med europæiske eller internationale standarder

1. Så længe der endnu ikke er offentliggjort referencer til harmoniserede standarder som omhandlet i artikel 4, formodes berørte websteder, der opfylder europæiske standarder eller dele heraf, som er fastsat som brugbare standarder i henhold til stk. 2, at være i overensstemmelse med de krav om webtilgængelighed, jf. artikel 3, der er omfattet af de pågældende standarder eller dele heraf.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 8 med henblik på at fastsætte, hvilke europæiske standarder eller dele heraf der er brugbare, jf. stk. 1.
3. Så længe der endnu ikke er fastsat referencer til europæiske standarder som omhandlet i stk. 1, formodes berørte websteder, der opfylder de dele af ISO/IEC 40500: 2012, der omfatter succeskriterierne og kravene vedrørende overholdelsesniveau AA, at være i overensstemmelse med kravene om webtilgængelighed, jf. stk. 3.

Artikel 6

Yderligere foranstaltninger

1. Medlemsstaterne tilskynder de berørte websteder til at offentliggøre en erklæring om deres tilgængelighed, særlig deres overholdelse af dette direktiv og eventuelt yderligere oplysninger om tilgængelighed til støtte for brugerne.
2. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at fremme anvendelsen af kravene om webtilgængelighed, jf. artikel 3, på alle andre offentlige organers websteder end de berørte websteder, særlig offentlige organers websteder, der er omfattet af eksisterende nationale love eller relevante foranstaltninger vedrørende webtilgængelighed.

3. Medlemsstaterne støtter passende ordninger for samråd med de relevante parter om webtilgængelighed og offentliggør enhver ny udvikling i politikken for webtilgængelighed samt erfaringerne og resultaterne fra gennemførelsen af kravene om webtilgængelighed.
4. Medlemsstaterne samarbejder på EU-plan, bistået af Kommissionen, med interesseparter i industrien og civilsamfundet om at overvåge den markedsmessige og teknologiske udvikling og fremskridtene inden for webtilgængelighed med henblik på den årlige rapportering, jf. artikel 7, stk. 4, samt for at udveksle bedste praksis.

Artikel 7

Overvågning og rapportering

1. Medlemsstaterne overvåger løbende de berørte websteders overensstemmelse med kravene om webtilgængelighed efter den fremgangsmåde, der er fastlagt i medfør af stk. 4.
2. Medlemsstaterne aflægger hvert år rapport om resultatet af den overvågning, der er foretaget i henhold til stk. 4, herunder med måleresultater og, om relevant, en liste over de websteder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3.
3. Rapporten skal også dække de tiltag, der er gennemført i medfør af artikel 6.
4. Ved gennemførelsesretsakter fastlægger Kommissionen en fremgangsmåde for overvågning af de berørte websteders overensstemmelse med kravene om webtilgængelighed, jf. artikel 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 9, stk. 3. Fremgangsmåden offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.
5. Den i stk. 4 omhandlede fremgangsmåde skal blandt andet fastlægge:
 - a) overvågningens hyppighed og hvordan det udvælges, hvilke berørte websteder der skal undersøges og
 - b) på webstedsniveau: en beskrivelse af, hvordan overensstemmelsen med kravene om webtilgængelighed, jf. stk. 3, påvises, idet der henvises direkte til den relevante beskrivelse, hvor en sådan foreligger, i de harmoniserede standarder eller - i mangel af disse - i europæiske eller internationale standarder, jf. henholdsvis artikel 4 og 5.
6. Ordningerne vedrørende medlemsstaternes rapportering til Kommissionen fastlægges af Kommissionen ved gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 9, stk. 2.

Artikel 8

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. De delegerede beføjelser i artikel 3 og 5 tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den dato, hvor dette direktiv træder i kraft.
3. Den i artikel 3 og 5 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er nævnt i afgørelsen, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3 og 5 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 9

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som defineret i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 10

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. juni 2014. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser. Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.
2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 11

Nyvurdering

Kommissionen tager anvendelsen af dette direktiv op til vurdering inden for tre år efter dets ikrafttræden.

Artikel 12

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 13

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG

Typer af offentlige organers websteder

(jf. artikel 1, stk. 2)

- 1) Indkomstskat: selvangivelse, årsopgørelse
- 2) Arbejdsformidlingskontorers jobsøgningstjenester
- 3) Socialsikringsydelser: arbejdsløshedsunderstøttelse, børnepenge, udgifter til lægebehandling og medicin (godtgørelse eller direkte betaling), uddannelsesstøtte.
- 4) Personlige dokumenter: rejsepas, kørekort
- 5) Indregistrering af køretøjer
- 6) Ansøgning om byggetilladelse
- 7) Politianmeldelse, f.eks. af tyveri
- 8) Offentlige biblioteker, f.eks. kataloger og søgeværktøjer
- 9) Anmodning om og levering af fødsels- og vielsesattester
- 10) Tilmelding til universiteter og højere læreanstalter
- 11) Anmeldelse af flytning
- 12) Sundhedsrelaterede ydelser: interaktiv rådgivning om, hvilke tjenester der tilbydes, onlinetjenester for patienter, aftaler.